

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. De Mysterio Transfigurationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

DIES VI.

De Mysterio Transfiguratio-
nis.

I.

Christus Dominus tres discipulorum suorum supra montem Thaborem dicit, ibique transfiguratur ante eos: & resplendet facies ejus, sicut sol, & vestimenta ejus sunt alba, sicut nix. Voluit is, ut illi ipsi discipuli, qui eum ad montem Oliveti comitaturi essent, ad montem quoque Thaborem comitarentur, & gloriæ ipsius testes forent, quemadmodum doloris futuri essent testes. An nō ex eoru esse numero velles, qui quidem IEsum in Thaborem, non item in montem Calvariae comitari volunt? qui quidem socij gloriæ, non item tormentorum esse cupiunt? hæc duo à se invicem separare, est chymeram velle. Quantum, inquit Apostolus, de Christi cruciatibus participaverimus, tantum olim de ipsius gaudijs participabimus. Christus per Transfigurationem suam discipulis suis monstrare volebat, quantis ipsorum causà careret, quantaque illi sibi deberent. Roborare vo-

Matth. 17.
2.

Quemadmo-
dum abun-
dant passio-
nes Christi
in nobis, i-
ta & per
Christum a-
bundat con-
solatio no-
stra. 2. Cor

1. 5.

le-

5

Augustus.

Ilebat illorum imbecillitatem , & prævertere scandalum, quod eorum animis allatæ essent ignominiæ, & dolores cruciatuum suorum. Volebat ipsis animos addere per aspectum gloriæ, & felicitatis, quæ eos maneret, quæque futura esset remuneratione depressionum, & dolorum, quibus iplius amore sese essent exposituri.

II. Cum IESUS cum Moysè, & Elia sermocinaretur de excessu amoris, quem testatus esset hominibus pro ipsis moriendo, suosque discipulos spectaculo gloriae suæ in admirationem raperet, Pater æternus ad augendam filij sui gloriam hanc emisit vocem : *hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complaui: ipsum audire, & sequamini.* Hic est filius meus, hic est sapientia æterna, idcirco veritates omnes, quas vos docebit, credere oportet. Hunc vobis Magistrum præficio, mandoque, ut facilis ei præbeat aures, ipsum audite. Securi estore, eum vobis imponere non posse. Hic est scopus æternæ oblectationis meæ; itaque & amoris vestri scopus esse debet. Vos vero oblectationis meæ, quæ prædestinatos efficit, eatenus solummodo scopus eritis, quatenus Christus oblectationis & imitationis vestræ erit objetum. *Ipsum audite. Hic est ille, cui credere, quem sequi debetis.* Hic est, quem

vix

Matth. 17.

5.

viæ ducem vobis tribuo; & quidem ducem **Augustus.**
fallere & errare nescium. Potestisne errare,
si eum sequamini? potestisne non aberra-
re, si eum non sequamini? Pater æternus
ad id vos invitat, hoc vobis imperat: ést-
ne præcepto vobis opus, quo ad hoc ani-
memini? amor, quem Christo debetis; i-
mò amor, quem vobis met ipsis debetis, an
non satìs potenti stimulo ad id vos impellit?

III. Discipuli hoc spectaculo adeò fuere
abrepti, adeò lætitia repleti, ad aspectum
gloriæ magistri sui, ut Petrus imperare si-
bi non posset, quin exclamaret: *Domine,*
quàm bonum est nos hìc esse! ecce non æter-
num hìc loci moremur, ubi tanta gaude-
mus felicitate? sed Evangelista addit, Pe-
trum nesciisse, quid diceret: imò discipulus
iste tanto lumine præditus, qui tam præ-
clarum divinitati magistri sui testimonium
dederat, ignorabat, quid modò diceret,
cùm semper manere in Thabore, vitam i-
bi suam in deliciis, & gaudiis transfigere,
nulloque prævio dolore, hanc bonitatem,
priusquam eam mereretur, possidere vel-
let, ad quam pertingere nemo, nisi per cru-
cem potest. Imò simul, ac Petrus vanis
hisce desiderijs abripitur, totum hoc insigne
spectaculum evanescit, & discipuli soli cum
IEsu remanent, sed non amplius cum IEsu

glo-

Augustus.

glorioso, nimirum felices, dum IESUM possident gloriā licet suā exutum; nam versari in medio ignominiarum, & dolorum, & in ijs cum Christo esse, verus est Paradisus; sed in medio esse voluptatum, ibique esse sine IESU, verus est infernus. An hoc cogitas? cogitabis, si IESUM amas; &, si id non cogitas, potésne dicere, te ipsum amare?

Ne tibi persuadeas, te Christi comitem in montem Thaborem fore, si eum comitari non velis ad montem Calvariae, aut ejusdem gloriae participem futurum, nisi dolorum, & depresso- num illius particeps sis.

Petrus ait IESU: Rabbi, bonum est, nos hīc esse. Non enim sciebat, quid diceret. *Marci 9.*

Esse sine IESU gravis est infernus; esse cum IESU dulcis Paradisus. *Imit. Christi l. 2. c. 8.*

DIES

